

62013CJ0623

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

26 februarie 2015 (*1)

„Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 4 — Domeniu de aplicare material — Contribuții aferente veniturilor din patrimoniu — Contribuție socială generalizată — Contribuție pentru rambursarea datoriei sociale — Contribuție socială — Contribuție suplimentară la contribuția socială — Participare la finanțarea sistemelor obligatorii de securitate socială — Legătură directă și suficient de relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale”

În cauza C-623/13,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Conseil d'État (Franța), prin decizia din 17 iulie 2013, primită de Curte la 28 noiembrie 2013, în procedura

Ministre de l'Économie et des Finances

împotriva

Gérard de Ruyter,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii S. Rodin, A. Borg Barthet, E. Levits și F. Biltgen (raportor), judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

—

pentru domnul de Ruyter, de J. Molinié, avocat;

—

pentru guvernul francez, de D. Colas și de R. Coesme, în calitate de agenți;

—

pentru Comisia Europeană, de D. Martin și de W. Roels, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 21 octombrie 2014,

pronun?? prezenta

Hot?r?re

1

Cererea de decizie preliminar? prive?te interpretarea articolului 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate social? în raport cu lucr?torii salaria?i, cu lucr?torii care desf??oar? activit??i independente ?i cu membrii familiilor acestora care se deplaseaz? în cadrul Comunit??ii, în versiunea modificat? ?i actualizat? prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Edi?ie special?, 05/vol. 4, p. 35), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998 (JO L 209, p. 1, Edi?ie special?, 05/vol. 5, p. 76, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”).

2

Aceast? cerere a fost formulat? în cadrul unui litigiu între ministre de l'Économie et des Finances (ministrul economiei ?i finan?elor), pe de o parte, ?i domnul de Ruyter, pe de alt? parte, având ca obiect plata mai multor contribu?ii sociale pentru anii 1997-2004, aferente unor rente viagere cu titlu oneros primite din ??rile de Jos.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii Europene

3

Articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Domeniul de aplicare material”, are urm?torul cuprins:

„(1) Prezentul regulament se aplic? tuturor legisla?iilor referitoare la ramurile de securitate social? care se refer? la:

(a)

presta?ii de boal? ?i de maternitate;

(b)

presta?ii de invaliditate, inclusiv cele destinate men?inerii sau îmbun?t??irii capacit??ii de ob?inere a unor venituri;

(c)

presta?ii pentru limit? de vârst?;

(d)

presta?ii de urma?;

(e)

presta?ii pentru accidente de munc? ?i boli profesionale;

(f)

ajutoarele de deces;

(g)

ajutoarele de ?omaj;

(h)

presta?iile familiale.

(2) Prezentul regulament se aplic? tuturor regimurilor de securitate social? generale ?i speciale, de tip contributiv sau necontributiv, precum ?i regimurilor referitoare la obliga?iile unui angajator sau armator în ceea ce prive?te presta?iile prev?zute la alineatul (1).”

4

Conform articolului 13 din Regulamentul nr. 1408/71:

„(1) Sub rezerva articolelor 14c ?i 14f, persoanele c?rora li se aplic? prezentul regulament se afl? sub inciden?a legisla?iei unui singur stat membru. Aceast? legisla?ie se stabile?te în conformitate cu dispozi?iile prezentului titlu.

(2) Sub rezerva articolelor 14-17:

(a)

persoana care desf??oar? o activitate salariat? pe teritoriul unui stat membru se supune legisla?iei statului respectiv chiar dac? î?i are domiciliul pe teritoriul altui stat membru sau dac? întreprinderea sau angajatorul la care persoana este încadrat? î?i are sediul social sau adresa pe teritoriul altui stat membru;

(b)

persoana care desf??oar? o activitate independent? pe teritoriul unui stat membru se supune legisla?iei statului respectiv, chiar dac? are re?edin?a pe teritoriul altui stat membru;

[...]”

Dreptul francez

5

În temeiul articolului L. 136?6 din Codul securit??ii sociale, în versiunea aplicabil? situa?iei de fapt din procedura principal?, persoanele fizice cu domiciliul fiscal în Fran?a, în sensul articolului 4 B din Codul fiscal general, sunt supuse unei contribu?ii aferente veniturilor din patrimoniu, aplicat? asupra cuantumului net re?inut pentru stabilirea impozitului pe venit, în special venituri funciare, rente viagere constituite cu titlu oneros ?i venituri din capitaluri mobiliare.

6

Potrivit articolului 1600?0 C din Codul fiscal general, care face parte din dispozi?iile acestui cod destinate „[c]ontribu?iei sociale generalizate încasate de Caisse nationale des allocations familiales, du fonds de solidarité vieillesse et des régimes obligatoires d’assurance maladie (Casa Na?ional? pentru Aloca?ii Familiale, pentru Fondul de Solidaritate pentru Limit? de Vârst? ?i pentru Sistemele Obligatorii de Asigur?ri de S?n?tate)” (denumit? în continuare „CSG”), în versiunea aplicabil? situa?iei de fapt din procedura principal?, persoanele fizice cu domiciliul fiscal în Fran?a în sensul articolului 4 B sunt, așa cum prevede articolul L. 136?6 din Codul securit??ii sociale, supuse unei contribu?ii aferente veniturilor din patrimoniu, aplicat? asupra cuantumului net re?inut pentru stabilirea impozitului pe venit, în special pe venituri din bunuri mobiliare, rente viagere constituite cu titlu oneros ?i venituri din capitaluri mobiliare.

7

Potrivit articolelor 1600?0 G ?i 1600?0 H din Codul fiscal general, în versiunea aplicabil? situa?iei de fapt din procedura principal?, aceste persoane sunt de asemenea supuse unei „contribu?ii pentru rambursarea datoriei sociale” (denumit? în continuare „CRDS”), calculat? cu privire la acelea?i venituri.

8

Potrivit articolului 1600?0 F bis din Codul fiscal general, în versiunea aplicabil? situa?iei de fapt din procedura principal?, aceste persoane sunt, în plus, supuse unei „contribu?ii sociale obligatorii” de 2 % din aceste venituri, precum ?i, începând cu 1 iulie 2004, în temeiul articolului L. 14?10?4 din Codul asisten?ei sociale ?i al familiei, unei contribu?ii suplimentare de 0,3 %.

Litigiul principal ?i întrebarea preliminar?

9

Domnul de Ruyter, cet??ean olandez domiciliat în Fran?a, este angajat al societ??ii olandeze Vermeer Verenigde Bedrijven BV.

10

Pentru anii 1997-2004, domnul de Ruyter a declarat în Fran?a venituri provenite din ??rile de Jos, constând în salarii, venituri din capitaluri mobiliare, profituri industriale ?i comerciale, precum ?i rente viagere cu titlu oneros pl?tite de două societ??i de asigur?ri olandeze.

11

Autoritatea fiscal? francez? a considerat c? rentele viagere cu titlu oneros încasate de domnul de Ruyter reprezentau venituri din patrimoniu ?i l?a obligat la plata unor cotiza?ii legate de aceste rente, reprezentând CSG, CRDS, contribu?ia social? obligatorie de 2 %, precum ?i contribu?ia suplimentar? de 0,3 % la aceast? contribu?ie obligatorie.

12

Domnul de Ruyter a formulat în fa?a acestei autorit??i administrative contesta?ii cu privire la temeinicia acestor impuneri, considerând c? obligarea sa la plata unor cotiza?ii pentru acelea?i venituri la două sisteme distincte de securitate social? contravenea principiului unicit??ii legisla?iei sociale aplicabile în temeiul articolului 13 din Regulamentul nr. 1408/71, dat fiind c? aceste venituri f?cuser? deja obiectul unor contribu?ii de aceea?i natur? în ??rile de Jos. În urma respingerii atât a acestor contesta?ii, cât ?i a c?rilor de atac subsecvente introduse în fa?a tribunaux administratifs

(Tribunalele Administrative) din Marsilia și din Nîmes, domnul de Ruyter a declarat apel la cour administrative d'appel de Marseille (Curtea Administrativă de Apel din Marsilia) împotriva sentințelor pronunțate de aceste tribunale.

13

Prin hotărârile din 15 octombrie 2009 și din 1 iulie 2010, cour administrative d'appel de Marseille l-a scutit pe domnul de Ruyter de cotizațiile aferente rentelor viagere cu titlu oneros pe care le primise în perioadele 1997-2000 și 2001-2004, considerând că supunerea rentelor viagere la impunerile contestate încalcă principiul liberei circulații a lucrătorilor instituit de articolul 39 CE.

14

Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État (ministrul bugetului, finanțelor publice, funcției publice și reformei statului) a declarat recurs împotriva acestor hotărâri la Conseil d'État (Consiliul de Stat).

15

Prin hotărârea din 17 iulie 2013, Conseil d'État a anulat în parte hotărârea cour administrative d'appel de Marseille din 15 octombrie 2009 și în totalitate hotărârea din 1 iulie 2010 a aceleiași instanțe. Acesta a considerat că simplul fapt că, în hotărârile de Jos, rentele viagere în cauză au fost obiectul unei impuneri de aceeași natură cu cele la care au fost supuse în Franța nu este suficient pentru a stabili că există o încălcare a liberei circulații a lucrătorilor, având în vedere că Tratatul CE, aplicabil la momentul respectiv, nu stabilea criteriile generale pentru repartizarea competențelor între statele membre în ceea ce privește dubla impunere în interiorul Uniunii Europene.

16

Hotărând să soluționeze pe fond cele două cauze cu care fusese sesizat și întrucât domnul de Ruyter susținea că contribuțiile avute în vedere în litigiul principal încalcă articolul 13 din Regulamentul nr. 1408/71, Conseil d'État a considerat necesar, în scopul evaluării ariei de aplicare a principiului unității legislației, să stabilească dacă aceste contribuții au o legătură directă și relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 și intră astfel în domeniul de aplicare al acestui regulament.

17

În această privință, Conseil d'État a constatat că, pe de o parte, contribuțiile respective participă la finanțarea unor sisteme franceze obligatorii de securitate socială.

18

Pe de altă parte și spre deosebire de situațiile din cauzele în care s-au pronunțat Hotărârile Comisia/Franța (C-34/98, EU:C:2000:84) și Comisia/Franța (C-169/98, EU:C:2000:85), Conseil d'État a evidențiat faptul că contribuțiile avute în vedere în litigiul principal nu se aplică în raport cu veniturile din activități și cu veniturile substitutive, înlocuind astfel în parte cotizațiile de securitate socială, ci se aplică numai veniturilor din patrimoniu obținute de contribuabilul respectiv, independent de exercitarea de către acesta a unei activități profesionale.

19

De asemenea, Conseil d'État a afirmat că aceste contribuții sunt lipsite de orice legătură cu

dobândirea unui drept la o prestație sau cu un avantaj acordat de un sistem de securitate socială și sunt, din acest motiv, considerate ca având caracterul unor impozite, iar nu al unor contribuții de securitate socială în sensul dispozițiilor constituționale și legislative naționale.

20

În aceste condiții, Conseil d'État a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Contribuțiile fiscale aferente veniturilor din patrimoniu, precum CSG aferent veniturilor din patrimoniu, CRDS aferent celorlalte venituri, contribuția socială obligatorie de 2 % și contribuția suplimentară la această contribuție obligatorie, au, pentru simplul fapt că participă la finanțarea sistemelor franceze obligatorii de securitate socială, o legătură directă și relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale enumerate la articolul 4 din [R]egulament[ul] [nr. 1408/71] și intră astfel în domeniul de aplicare al acestui regulament?”

Cu privire la întrebarea preliminară

21

Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă contribuțiile aferente veniturilor din patrimoniu, precum cele avute în vedere în litigiul principal, care participă la finanțarea sistemelor obligatorii de securitate socială, au o legătură directă și relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 și intră astfel în domeniul de aplicare al acestui regulament, chiar dacă aceste contribuții se aplică veniturilor din patrimoniu obținute de persoanele impozabile, independent de exercitarea de către acestea a unei activități profesionale.

22

Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie amintit că articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 stabilește domeniul de aplicare al prevederilor acestui regulament în termeni din care rezultă că sunt supuse aplicării normelor dreptului Uniunii sistemele de securitate socială în ansamblul lor (Hotărârea Jansen, C-104/76, EU:C:1977:72, punctul 7, și Hotărârea Rheinhold & Mahla, C-327/92, EU:C:1995:144, punctul 15).

23

Curtea a precizat că elementul decisiv pentru aplicarea Regulamentului nr. 1408/71 constă în legătura directă și suficient de relevantă pe care dispoziția respectivă o are cu legile care guvernează ramurile securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 (Hotărârea Rheinhold & Mahla, EU:C:1995:144, punctul 23, Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:84, punctul 35, și Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:85, punctul 33).

24

Faptul că o contribuție a fost calificată drept impozit potrivit unei legislații naționale nu înseamnă că, din perspectiva Regulamentului nr. 1408/71, contribuția respectivă poate fi considerată ca încadrându-se în domeniul de aplicare al acestui regulament (Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:84, punctul 34, și Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:85, punctul 32).

25

Această constatare nu poate fi contrazisă nici de faptul că respectiva contribuție este destinată în

parte achitării unei datorii către sistemul de securitate socială generate de finanțarea prestațiilor acordate în trecut (Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:84, punctul 39), nici de faptul că, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 31 din concluzii, respectiva contribuție nu vizează se substituie cotizațiilor sociale care au existat în trecut.

26

În același timp, existența sau lipsa unei contraprestații nu prezintă relevanță cu privire la aplicarea Regulamentului nr. 1408/71, criteriul decisiv fiind cel al afectării specifice a unei contribuții pentru finanțarea unui sistem de securitate socială al unui stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:84, punctele 39 și 40, precum și Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:85, punctele 37 și 38).

27

Astfel, în cauzele care priveau contribuții fiscale percepute de autoritatea fiscală franceză din veniturile din activități și din veniturile substitutive obținute de lucrători cu reședință în Franța, salarii sau care desfructuau activități independente, care sunt supuși regimului fiscal din Republica Franceză, dar lucrează într-un alt stat membru, Curtea a constatat că aceste contribuții erau afectate în mod specific și direct finanțării securității sociale în Franța și a dedus că prezentau o legătură directă și suficient de relevantă cu legile care guvernează ramurile securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 (Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:84, punctele 36 și 37, precum și Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:85, punctele 34 și 35).

28

Această concluzie trebuie trasă și în ceea ce privește contribuțiile avute în vedere în litigiul principal care nu se referă la veniturile din activități și la veniturile substitutive ale lucrătorilor, ci se aplică veniturilor din patrimoniu, întrucât nu se contestă faptul că veniturile obținute din aceste contribuții sunt afectate în mod specific și direct finanțării anumitor ramuri ale securității sociale din Franța sau compensării deficitelor acestora din urmă.

29

Contribuțiile respective prezintă, așadar, o legătură directă și suficient de relevantă cu legile care guvernează ramurile securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71, independent de lipsa unei legături între veniturile din patrimoniu ale persoanelor impozabile și exercitarea unei activități profesionale de către acestea din urmă.

30

În această privință, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 41 din concluzii, aplicarea dispozițiilor Regulamentului nr. 1408/71 nu este subordonată exercitării unei activități profesionale.

31

Astfel, reiese dintr-o jurisprudență constantă că existența unui raport de muncă nu prezintă relevanță în vederea aplicării Regulamentului nr. 1408/71, elementul determinant în această privință fiind faptul că o persoană este asigurată, în mod obligatoriu sau facultativ, pentru unul sau mai multe riscuri în cadrul unui regim general sau special de securitate socială prevăzut la articolul 1 litera (a) din regulamentul menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea Martínez Sala, C-85/96, EU:C:1998:217, punctul 36, și Hotărârea Borger, C-516/09, EU:C:2011:136, punctele

26 și 28).

32

În plus, noțiunea „legislație” în sensul articolului 1 litera (j) din Regulamentul nr. 1408/71 este deosebit de cuprinzătoare, incluzând toate tipurile de acte cu putere de lege și acte administrative adoptate de statele membre și trebuie interpretat ca vizând ansamblul actelor naționale aplicabile în materie (Hotărârea Bozzone, C-87/76, EU:C:1977:60, punctul 10).

33

Pe de altă parte, această interpretare este coroborată de obiectivul urmărit de Regulamentul nr. 1408/71, precum și de principiile pe care se întemeiază acesta.

34

Astfel, în vederea asigurării liberei circulații a lucrătorilor în Uniune reînviind ca principiu egalitatea de tratament a lucrătorilor, în conformitate cu diferitele legislații naționale, Regulamentul nr. 1408/71 a instituit în titlul II un sistem de coordonare, privind în special stabilirea reglementării sau a reglementărilor aplicabile lucrătorilor salariați și lucrătorilor care desfășoară activități independente care își exercită, în diverse circumstanțe, dreptul la liberă circulație (a se vedea în acest sens Hotărârea Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, punctul 20, și Hotărârea Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, punctele 25 și 28).

35

Caracterul complet al acestui sistem de norme privind conflictul de legi are ca efect deposedarea legiuitorului din fiecare stat membru de puterea de a stabili în mod independent întinderea și condițiile de aplicare a legislației sale naționale cu privire la persoanele supuse acesteia și la teritoriul în interiorul căruia dispozițiile naționale își produc efectele (Hotărârea Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, punctul 14, și Hotărârea Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, punctul 54).

36

În această privință, articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 prevede că persoanele cărora li se aplică acest regulament nu se supun decât legislației unui singur stat membru, excluzând astfel, sub rezerva situațiilor prevăzute la articolele 14c și 14f, orice posibilitate de cumulare a mai multor legislații naționale cu privire la aceeași perioadă (a se vedea în acest sens Hotărârea Perenboom, C-102/76, EU:C:1977:71, punctul 11).

37

Acest principiu al unicității legislației aplicabile în materia securității sociale urmărește evitarea complicațiilor care pot rezulta din aplicarea concomitentă a mai multor legislații naționale și suprimarea inegalităților de tratament care, în cazul persoanelor care se deplasează în interiorul Uniunii, ar fi consecința unui cumul parțial sau total al legislațiilor aplicabile (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:84, punctul 46, Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:85, punctul 43, și Hotărârea Allard, C-249/04, EU:C:2005:329, punctul 28).

38

Din cele de mai sus rezultă că aplicarea dispozițiilor Regulamentului nr. 1408/71 nu se poate limita la veniturile pe care aceste persoane le obțin din raporturile lor de muncă, în caz contrar creându-se discrepanțe în aplicarea articolului 13 din acest regulament, în funcție de originea

veniturilor obținute de aceste persoane.

39

Astfel, obligarea acelorora dintre rezidenții unui stat membru care sunt afiliați sistemului de securitate socială al unui alt stat membru și finanțeze în plus, chiar dacă numai parțial, sistemul de securitate socială al statului de reședință ar genera o inegalitate de tratament potrivit articolului 13 din Regulamentul nr. 1408/71, întrucât toți ceilalți rezidenți ai acestui din urmă stat membru trebuie să contribuie doar la sistemul său de securitate socială (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:84, punctele 45-48, și Hotărârea Comisia/Franța, EU:C:2000:85, punctele 42-45).

40

În speță, dat fiind că domnul de Ruyter, în calitate de lucrător migrant, se supune sistemului de securitate socială din statul membru în care este angajat, respectiv în Țările de Jos, și că nu se încadrează în niciuna dintre excepțiile situațiilor prevăzute la articolele 14c și 14f din Regulamentul nr. 1408/71, care permit cumularea mai multor legislații naționale în materia securității sociale, acesta nu poate fi supus de statul membru de reședință, în ceea ce privește atât veniturile obținute dintr-un raport de muncă, cât și cele provenite din patrimoniul său, prevederilor legale care instituie contribuții care au o legătură directă și suficient de relevantă cu legile care guvernează ramurile securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71.

41

În plus, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 57 din concluzii, în temeiul principiului unității legislației aplicabile, prevăzut la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71, aceste constatări nu pot fi puse în discuție de faptul că veniturile din patrimoniu ale domnului de Ruyter nu ar fi fost obiectul unei impuneri sub forma unor cotizații la sistemul de securitate socială al statului membru în care este angajat.

42

Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că contribuții aferente veniturilor din patrimoniu, precum cele avute în vedere în litigiul principal, au, atunci când participă la finanțarea sistemelor obligatorii de securitate socială, o legătură directă și relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 și intră astfel în domeniul de aplicare al acestui regulament, chiar dacă aceste contribuții se aplică veniturilor din patrimoniu obținute de persoanele impozabile, independent de exercitarea de către acestea din urmă a vreunei activități profesionale.

Cu privire la cheltuielile de judecată

43

Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998, trebuie interpretat în sensul că contribuțiile aferente veniturilor din patrimoniu, precum cele avute în vedere în litigiul principal, au, atunci când participă la finanțarea sistemelor obligatorii de securitate socială, o legătură directă și relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 și intră astfel în domeniul de aplicare al acestui regulament, chiar dacă aceste contribuții se aplică veniturilor din patrimoniu obținute de persoanele impozabile, independent de exercitarea de către acestea a vreunei activități profesionale.

Semnături

(*1) Limba de procedură: franceza.